

עטרת שלום

עלוך שביעי שיע"י מוסדות קאמפוס באדה"ק, רה' ארזי הבירה 48 ירושלים
גליון מורה ב' מ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
להג' ההלולא גרמני מרה"צ מקאמפוס זי"ע פרשת בהר בחוקתו

בס"ד, עש"ק פרשת בהו"ב
כ"ג אייר תשי"ע - שנה א' גליון י"ח

זמני הדלקת הנרות ומוצ"ש

הרה"צ מוצ"ש ר"ת	מוצ"ש	ירושלים
8:41	8:04	6:48
8:42	8:04	6:48
8:40	8:03	6:47
8:39	8:06	7:03

מבוססים הודש. מולד טיון יום זה שעה 16:39 15 חלקים
נא לשמור על קדושת הגליון

דברי תורה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שנים, היתה המשך ושייכות מחטא עה"ד, כי הרי עי"ן שמרמוז לחטא עה"ד בגי' ק"ל.

וכל זה היו צריכים בני ישראל לתקן בארץ מצרים, כי הרי הם היו מאותן הניצוצין של הק"ל שנים, כמבואר בשער הכוונות (דרושי הפסח דרוש א).

והנה ידוע דברי הזוה"ק (ח"א כו.), וז"ל כנוונא דא אמרו מארי מתניתין, 'וימדרו את חייהם בעבודה קשה' בקושיא, 'בחומר' בקל וחומר, 'ובלכנים' בלבון הלכתא, 'ובכל עבודה בשדה' דא ברייתא, 'את כל עבודתם' וגו' דא משנה ע"כ. וביאור הדבר כי זה מבואר ממרן הבעש"ט הקדוש זי"ע (בעש"ט עה"ת ממ"ח פרשת לך לך אות ב), שכל אדם מחוייב לעסוק לשם שמים בל"ט מלאכות, כי עי"ז הוא מעלה משם כל הניצוצות שנתפזרו שם בעת שבירת הכלים, ושאלו אותן, תלמיד חכם העוסק בתורה מה יעשה, והשיב טל תורה מחייהו (כתובות קיא:), שעל ידי לימודו בל"ט מלאכות בתורה, נעשה למעלה היחוד כאילו עסק בו בפועל.

וזהו שמרמוז ג"כ כאן הזוה"ק, כי הרי עי"ן שעבדו בני ישראל במצרים בחומר ובלכנים בפועל, העלו הניצוצות שנתפזרו שם, אבל שכט לוי שלא עבדו בפועל במצרים (תנחומא וארא ו), לזה הזוה"ק אומר, שהם העלו הניצוצות עי"ן שעסקו בתורה בק"ז ובלבון הלכתא וכו', ועי"ז תיקנו חלקם כמו אלו שעבדו בפועל בחומר ובלכנים. וכן הוא עכשיו בגלות ג"כ, תלויה בבחירת האדם איך הוא יבחר לעלות את חלקי הניצוצין שלו, או שיעבוד קשה

התאספנו היום ליומא דהילולא של אא"ז הרה"ק רבי אליעזר צבי מקאמפוס זי"ע, שהיה ידוע בגדלותו בתורה ועבודה, ובפרט עי"ן ספריו הקדושים. ואחד המיוחד מספריו הוא הספר הקדוש 'אור עינים' על ערכי הקבלה, ואפשר ליתן טעם למה נקב בדוקא בשם זה. בהקדים לבאר מה שקראנו בשבת בתורה, כי ליכא מידי דלא רמיזא באורייתא, שכל מה שמתרחש בכל השבוע טמון וגנוז ורמוז בפרשת השבוע,

כתוב וידבר הוי"ה אל משה בהר סיני לאמר (כה א). פרש"י 'בהר סיני' מה ענין שמיטה אצל הר סיני, והלא כל המצות נאמרו מסיני וכו' ע"ש. והנראה לי לומר הקשר בין שמיטה להר סיני, שהרי ידוע שצריך כל אחד לתקן חלקו מחטא אדה"ר, שהוא השורש של כל החטאים והפגמים, כי הרי כל הנשמות נכללין באדה"ר (שער הגלגולים הקדמה ז). וא"כ י"ל שהרי החטא של אדה"ר היתה בבחינת עינים, כמש"כ 'ותרא האשה כי טוב העין למאכל וכי תאווה הוא לעינים' (בראשית ג ו), רואים ששורש הפגם של אדה"ר שממנה נפגמה כל הבריאה, הוא מבחינת עינים, וכמו שאיתא בירושלמי (ברכות טו.) ליבא ועינא תרין סרסורין דחטאה, וכמש"כ ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם (במדבר טו לט). וגם עיקר עיקר פגם העולמות כולם היה בבחינת העינים כמש"כ בעי"ן חיים (שער ח' פ"א). והנה גם אומרים רבותינו ז"ל (עירובין יח:), שבק"ל שנים שפירש אדה"ר מאשתו, הוליד רוחין ושידין. ולכאורה י"ל שהחטא של הק"ל

ברוחניות בתורה ועבודה, או שיצטרך לעבוד קשה בגשמיות בחומר ובלבנים, ועי"ז הוא יתקן כל מה שהוא צריך לתקן.

והנה מבואר ממרן האריז"ל (שער הכוונות דרושי ר"ה ד"א), שאילו היה ממתין אדה"ר עד ליל שבת לא היה לו חטא, כי בשבת היה מותר לעשותו. והטעם נראה לי, משום ששבת הוא יום שכולו טוב, ולכן העץ הדעת טוב ורע היה מתבטל החלק הרע, והיה מתהפך העץ לכולו טוב, ובוה הטעם אומר מרן האריז"ל כאן בלקוטי תורה, למה בשבת יש איסור ברירה, כי בשבת אין שום רע ופסולת. וא"כ יכולים לומר לכאורה, שאדה"ר פגם ג"כ בבחינת שבת בחינת מלכות. ומבואר שם עוד ממרן האריז"ל, הענין שיש כמה שכיתות שהם שבת בראשית ושמיטה ויובל, שהם כמה מדרגות העליה של השכינה ע"ש.

וא"כ יובן היטיב טעם ענין שמיטה אצל הר סיני, לרמוז שע"י קבלת התורה בהר סיני, לאחר שהיו בגלות מצרים ונצרכו כצרוף הכסף ונתבררו ונתלבנו היטב, נתקן המלכות בחינת שמיטה, וגם נתקן הפגם בעי"ן וק"ל שנים שפגם אדה"ר, וזהו שמרמוז כאן רש"י 'שבת להוי"ה' לשם ה' כשם שנאמר בשבת בראשית. היינו לתיקון בחינת שבת בראשית שהוא המלכות.

ועל דרך זה יכולים ג"כ לומר טעם למה אא"ז בעל ההילולא קרא שם ספרו 'אור עינים', כי או"ר בגי' בה"ר, ועיני"ם מרמוז לסיני בגי' עי"ן, לרמוז שע"י הספר הזה, יוכל כל אחד לתקן את חלקי הניצוצין שלו שנתפזרו ע"י חטא אדה"ר.

כי הרי כל עיקר חידושו של תורת מרן רבינו הבעש"ט זלה"ה זי"ע, הוא כמו שכותב באיגרתו הידוע שבסו"ס בן פורת יוסף, וזלה"ק ושאלתי את פי משיח אימתי אתי מר, והשיב לי בזאת תדע, בעת שיתפרסם לימודך ויתגלה בעולם, ויפוצו מעיינותיך חוצה, מה שלמדתי אותך והשגת, ויוכלו גם המה לעשות יחודים ועליות כמוך, ואז יכלו כל

הקלי', ויהיה עת רצון וישועה עי"ש. והביאור הוא, כי הרי לית אתר פנוי מיניה (תיקו"ז קכב:), כי כל דבר שבעולם טמון וגנוז שם ניצוצין קדישין, שבכל דבר גשמי יש ניצוץ רוחני, וצריך לעלותו ע"י שאדם משתמש בהם בקדושה. וזה נעשה כשמכווין בשמות ויחודים הקדושים, כי הרי בכל דבר יש מספר ויחוד, וע"י שמכווין אותו יש להניצוץ שהוא עליה, וזה שווה לכל נפש לכוין בשמות הקדושים,

וזהו החשיבות של הספר הקדוש הזה 'אור עינים' שהוא סיוע למי שרוצה לקיים 'בכל דרכיך דעהו' (משלי ג ו), שבכל דבר שאדם חושב ועושה יוכל לכוין כונות קדושות, ויוכל לעלות הניצוץ שנתפזרו ע"י חטא אדה"ר, וכמו שאי' בתקוני זוהר (תיקון מט דפ"ה:), מספר דכלהו שכינתא. דהיינו דע"י מספר ויחודים מעלים את ניצוצי השכינה למקומה.

כי זה איתא בתלמוד ירושלמי במסכת ברכות (דף יז.) וז"ל, רבי יהושע בן לוי אמר, [משיח] צמח שמו. ר' יודן בריה דר' אייבו אמר, מנחם שמו. אמר חניניה בריה דר' אבהו ולא פליגי, חושבניה דהדין כחושבניה דהדין, הוא צמח הוא מנחם ע"כ, רואים מכאן יסוד גדול, שאם החשבון והמספר הוא שווה, אז הם ממש דבר אחד, וזהו יסוד לכל הכוונות וכוונת התפילה שגילה מרן האריז"ל, שאומר שצריך לכוין שתיבה זו עולה כמנין שם זה וכו', היינו כשאומר התיבה הזו, אז הוא כמו שאומר ממש השם שמרמוז בה, ולא שהיו כמו שני דברים, שאחד הוא אמירת התיבה כמו שכתוב, והשניה הכוונה מה שהוא צריך לכוין בוה, לא כן הוא אלא בגלל שיש לתיבה הזו אותה מספר, אז הוא כמו שאומר ממש השם עצמו כי הוא חד. וזהו גדול מעלת היחודים, שע"י הוא מתאחד אם הניצוץ הזה, ומעלהו לשורשה.

הקב"ה יעזור שזכותו יגן עלינו, שכל אחד יוכל לתקן מה שהוא צריך לתקן בעולם, ועי"ז יהיה וכו' לציון גואל בב"א.

(נאמרו בסעודת הילולא של רבינו, כ"ד אייר תשס"ט לפ"ק)

דברי תורה מרבינו בעל ההילולא קדישא מהרא"צ מקאמרנא זי"ע

מספרו 'בן בית' על התורה

ובכל ארץ אֲחֻזְתְּכֶם גְּאֻלָּה תִתְּנֶנּוּ לְאַרְצָךְ (כה כד).

רצונו לומר דהרי אלו ישראל שאחוזתם רק בנפש מלכותא קדישא בחינת 'ארץ', מה תהיה עליהם, שהרי הם אינם יכלים להגיע עד עולם הבינה עולם החירות. על זה השיב הקב"ה 'גאולה' צדיק הדור הנקרא גואל, הוא יביא מ"נ רעותן דלבם, 'תתנו לארץ' כלומר הוא יביא כל רעותן דלבם 'לארץ' מלכותא קדישא עליה, וכל מ"נ עולין על ידי צדיק הדור.

וְנִתְּנָה הָאָרֶץ פְּרִיָּה וְאֶכְלֶתֶם לְשִׁבְעָה וְיִשְׁבְּתֶם לְכֶטֶח עֲלֶיהָ (כה יט).

רצה לומר 'ונתנה הארץ' שהוא מלכות שמים, שמשם באים כל נשמות ישראל כנודע, שעבוד זה נקראת מלכות כנסת ישראל כביכול. 'את פריה' נשמות ישראל שהם פריה. והוא כנגד 'בנים' ורע של קיימא שיהיה לישראל. 'ואכלתם' לשובע הוא כנגד 'מוונג' רויחא שיהיה לישראל, והשפעות האלו ישפיע השי"ת לישראל, כפנים צוחקות כדאיתא בספר עץ-חיים (שער הנקודים פ"ח) כשישראל זוכים או בא להם השפעות מוונג בפנים מאירין בעין יפה, וזהו 'ואכלתם לשובע' כדאמרנו רז"ל (כ"ד פ"ד) כששובע בעולם הבריות רואים זה את זה בעין יפה. ועוד בא להשמיענו שמלת 'שבוע' הוא בני' יהודי או"א פכ"פ כזה: יו"ד ה"י וי"ו ה"י, אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם. והוא יהודי הוי"ה אלה"ם במילוי יו"ד ה"י העולה שב"ע, ומשם בא לבני ישראל מוונג, פרנסה ברוח השפעות טובות, כדאיתא בלקומי תורה (פ' תולדות) ע"ש. 'וישבתם לבטח עליה' הוא כנגד 'חיים' ארוכים שיהיה לישראל. כלומר שישבתם של בני ישראל יהיה בעולם העשיה הזה, באריכות ימים ושנים, 'לבטח' בלי שום צער ודחקות, 'עליה' היינו בעולם העשיה הזה והבן.

ובכל ארץ אֲחֻזְתְּכֶם גְּאֻלָּה תִתְּנֶנּוּ לְאַרְצָךְ (כה כד).

רצה לומר שזה איתא בסוף ספר בן פורת יוסף, בשם רבינו מרן האלקי בעש"ט זלה"ה, ששאל למשיח אמת יבוא מר, והשיב לו כשתפשט חכמתך בעולם, ויוכלו גם המה לעשות יחודים ועליות כמוך, אז נקוה לביאת משיח צדקנו. ושמעתי מאדוני אבי מורי ורבי מובהק רבינו יצחק אייזיק יהודה יחיאל זלה"ה, פירוש על דבריו הקדושים הללו, שמשיה אמר לרכיבו בעש"ט זלה"ה, כשידעו כל בני ישראל מקמן ועד גדול, ליחוד יהודים קדושים בכל תנועה ותנועה, אפילו כשהוא הולך כמו"מ בשוק, אעפ"כ ידע ששם אלופו של עולם, והוא מלא כל הארץ כבודו, ולית אחר פנוי מיניה, והוא עיקר אמונה ובטחון, שזאת היא חכמתך שצריך להיות לבני ישראל הקדושים, או קוה לביאת משיח צדקנו ב"ב. נמצא שזהו שאמר הכתוב 'ובכל ארץ אחוזתכם' היינו שבכל דבר צריך להיות אחוזתכם בארץ לתועלת השכינה הנקראת ארץ ע"י יחודים קדושים, ואל תשכחו עכ"פ מיחוד זה יאהרונה", שבוה היחוד לא יכול שום בר ישראל לפטור עצמו מלייחד בו, או בודאי 'גאולה תתנו לארץ' ויהיה הגאולה השלמה, ומשיח בן דוד יבוא לגאולנו והבן.

וְעָרֵי הַלְוִיִּם פָּתִי עָרֵי אֲחֻזְתְּכֶם גְּאֻלַּת עוֹלָם תִּתְּנֶיהָ לְלִוְיִים (כה לה).

רצה לומר שהגוף נקרא עיר, כמ"ש 'עיר קטנה ואנשים בה מעט' (קהל ט יד), אבל אצל הצדיק היא עיר גדולה. לזה כתיב 'וערי הלויים' לפי שיש בצדיק הדור כח של כללות ישראל מכמה עירות שהם גופים. לזה אמר 'וערי הלויים' הלויים הוא לשון דבקות כנודע 'וערי הלויים כתי ערי אחוזתם' ר"ל בני ביתו וכל עירות שהם אחוזים ונדבקים ונקשרים ומסתופפים בצלו של הצדיק תמיד בלב אמת, לכל אלו 'גאולת עולם תהיה ללויים' לכל הדבקים בו והבן.

וממשיך הכתוב לומר 'ואשר יגאל מן הלויים יוצא ממכר בית ועיר אחוזתו ביובל כי כתי עיר הלויים הוא אחוזתם בתוך בני ישראל', רצה לומר שאמר הכתוב מעם למה כשיקום הצדיק בתחיית המתים או כל אלו יקומו עמו, כלומר 'ואשר יגאל מן הלויים' היינו צדיק הדור, 'יוצא' בודאי בתחיית המתים, 'ממכר בית' כל בני ביתו 'ועיר אחוזתו' ג"כ הנאחזים בו בקשר אמין. 'ביובל' שהוא בינה ותשובה, על ידי תשובה שהם עושים מכה דבורים של הצדיק שמויטר אותם. והמעם משום שהם אחוזים בצדיק, וכן הצדיק תמיד הוא כמחשבתו ובקשתו בתוך בני ישראל והבן.

אם בְּחֻקְתֵי תִלְכּוּ וְאֵת מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וְעִשִּׂיתֶם אֹתָם (כו ג).

רצה לומר הנה הארכתי כבר בפסוק הזה בענין שכל המצות שאין בהם מעם, למה צוה הקב"ה לישראל לעשות אותם, שלכן אלו המצות נקראים חוקים וגזרות השי"ת על ישראל ע"ש. אבל לאו דוקא מצות לבר נקראים חוקים, אלא

אפילו מי שלא בא לעבוד בעבודת הבורא ב"ה, למעום מעם רוחני שמתה דקדושה, או עבודתו הוא ג"כ אינו אלא בבחינת חוקים בלי מעם, אלא גזרות השי"ת לישראל שיהיו עובדים אותו באמונה ובטחון בלב אמת, בלי שום מחשבת פיגול, כי לא כל האדם הרצה ליטול את השם בפעם אחת יכול ליטול, למעום מעם הרוחני, אלא דייקא אחר כמה אלפים מדרגות ובחינות ונסיונות,

כדאיתא בספר נועם אלימלך (פ' וישלח) וז"ל: 'עם לבן גרתי ואחר עד עתה' (בראשית ל"ה), דהנה 'לבן' הוא אותיות נב"ל, שהוא היצר הרע הנקרא נבל כנודע (סוכה מה). ואחר שיוכה האדם בר ישראל לעבוד את הבורא ב"ה בשני יצרים, כמאמרם ז"ל (ברכות נד.) 'בכל לבבך' (דברים ו"ה), בשני יצריך. או היצר הרע נהפך מלבן אותיות ללבון העליון, בלי שום סיג ופגם, ואימתי יזכה האדם לזה, העיקר הוא ע"י הכנעה ושפלות הרוח, שיחזיק עצמו בזה העולם כגר, וזהו 'עם לבן גרתי' פירוש שזכיתי שיהיה היצר הרע נהפך מנבל ללבן, היתה סיבה לזה 'גרתי' לשון גרות, דהיינו שהחזקתי עצמי כגר בהכנעה גדולה, ובכל זאת לא עלתה בידי בימים מועטים, כי אם 'ואחר עד עתה' פירוש שאחרתי בעבודה הזאת להשי"ת יום אחר יום, ושנה אחר שנה. וזהו מה שאמרנו רז"ל ביומא (דף כ.), וכבר אמר אנא השם ונשמע קולו, פ' שזמן ארוך צריך אדם לצעוק להשי"ת, אנא השם עזרני שאזכה לעבודך באמת, או ונשמע קולו. אבל לא בימים מוטעים ע"ש.

נמצא שזהו שאמר הפסוק, שכל זמן שלא הרגיש מעם רוחני של עבודה לשמה, או עבודתו להשי"ת הוא לו רק בתורת חוקים וגזרות המלך, ואעפ"כ אם בחוקותי תלכו' ואל יקשה לך ח"ו שום דגוד קושיא על השי"ת, וכן אפילו אצל 'מצותי תשמרו' שלא יקשה לך למה לא הרגשתי איזה מעם חיות רוחני בעשיית המצות, ובכל זאת אין אתה נשאר עומד בקושיית שלך, אלא שתלך בכל יום ויום ביותר דביקות ביראה ופחד מהשי"ת, או בודאי בלי ספק תבוא למדרגת 'ועשיתם אותם' באהבה ובשמחה בכל עבודת השי"ת ונשמע קולו והבן.

אם בְּחֻקְתֵי תִלְכּוּ וְאֵת מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וְעִשִּׂיתֶם אֹתָם (כו ג).

רצה לומר 'חק' הוא בחינת רצון א"ם ב"ה, ששם אסור לשאול המעם למה הוא רצון א"ם ב"ה בכך, כי לית בסבא מעמא כנודע. וזהו 'אם בחוקתי' ברצון א"ם ב"ה, 'תלכו' ולא תקשה לכם לעולם, ולא עוד תלכו ותחקרו מעם המצב לרצון של חק הזה, וכן 'ואת מצותי' שהם בריאת ד' עולמות אבי"ע, כמ"ש (תהלים קמ"ה) הוא צוה ונבראו, שצוה הקב"ה שיהיה ד' עולמות אלו אצילות בריאה יצירה עשיה, כי כביכול בלי ציווי היה הכול באהדות אחד יחיד ומיוחד, מרום העולמות עד סוף תחתית של התהום, אלא כך היה רצון א"ם ב"ה שיהיה השתלשלות מקדושה לקדושה, עד שיהיה העולם העשיה בגשם הזה, והוא כרי שיהיו יכולים בני ישראל להנות מזיו הרוחני אפילו בעולם העשיה הזה ג"כ, כנודע מירידת המן שהיה יורד ג"כ מרצון א"ם ב"ה מאצילות לבריאה ומבריאה ליצירה ומיצירה לעשיה, עד שיכלו בני ישראל להנות ממנו כנודע. לזה נקראו ד' העולמות בשם מצוה, כי כך היה הקב"ה מצוה שיהיה כך כנ"ל. וכן כדי שיהיה התחברות על ידי תורה ועבודה בהקב"ה כי קב"ה עם ישראל חד הוא כנודע. וזהו 'ואת מצותי תשמרו' שלא יגיע להעולמות שום פגם וחטא ועון, אלא שיגיע לשם רק מצות ומעשים טובים מתוך תורה ועבודה בלב שלם. 'ועשיתם אותם' ר"ל על ידי עבודת ישראל ולימוד בתורה הקדושה, שהם מתדשים בכל יום עולמות חדשים כדאיתא בוורד (ח"א ד). וכן כיוצא בו שמעתי מאמנו"ד זלה"ה ששמע מזקני הרב איש אלקים מו"ה רבי אברהם מרדכי מפנימשוב זלה"ה, שבכל יום ויום היה רבינו מרן איש אלקי הבעש"ט זלה"ה מחדש שמים חדשים וארץ חדשה. וזהו 'ועשיתם אותם' היינו עולמות חדשים ממש.

ולפי זה נוכל להבין מה שאומרים 'המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית' כלומר הקב"ה 'מחדש בטובו' עם הצדיק הנקרא טוב, כדאמרנו רז"ל (יומא לה:) אין טוב אלא צדיק שנאמר אמרו צדיק כי טוב. שהקב"ה מחדש עם עבודת הצדיקים, 'מעשה בראשית' שמים חדשים וארץ חדשה כנודע. והבן.

וממשיך הכתוב לומר 'ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועין השדה יתן פרי' רצה לומר שאם תעשו כן או 'ונתתי' הקב"ה לכם לישראל 'גשמיכם' היינו כל מיני גשמיים שנמצא בעולם העשיה הזה, בנים ורע של קיימא, חיים ארוכים חיי נחת, מוונג רויחא בהרחבת הרעת. 'בעתם' כנודע שיש כ"ח עתים בקהלת (ג) ביה) לטוב ולמוטב, לזה אמר הקב"ה שאפילו י"ד עתים שאינם טובים, ימתקו לאיש הזה ויהיה לו כל מיני גשמיים הצריך בעולם העשיה הזה, ועיקר כוונת הכתוב הוא לגוף הגשמי שיהיה לאיש הזה חיים ארוכים. 'ונתנה הארץ יבולה' הוא כנגד מוונג רויחא. 'ועין השדה יתן פרי' הוא כנגד בנים ורע של קיימא, שיהיה לישראל הקדושים.

תולדותיו ומשנת חייו של רבינו איש האלקים רשכבה"ג שר בית הזוהר כ"ק אדמו"ר
רבינו אליעזר צבי בן הרה"ק רבי יצחק אייזיק יהודה יחיאל זיע"א מקאמרנא
דמשק אליעזר' כ"ד אייר 'נצח שביסוד' תרנ"ח

זרח השמש

בשנת תק"ץ בעיר סאמבור שבגאליציע הסמוכה לקאמרנא, ירדה לעולם נשמתו הטהורה של מרן רבינו אליעזר צבי מקאמרנא זי"ע, בן לאביו מרן רבינו הגה"ק איש האלוקים רבי יצחק אייזיק מקאמרנא זי"ע, ולאמו הרבנית הצדקנית מרת גיטל בת הגה"ק רבי אברהם מרדכי ממינסטשוב זי"ע. מרן רבינו בשנות נעוריו היה ילד חלוש בטבעו והיה לו גי"כ מחלת השיתוק, וגם נולד בשנים אשר הפרנסה בבית אביו לא היה בכי טוב, ואעפ"כ התגבר כארי לעשות רצון אביו שבשמים, ולמד תורה מתוך הדחק ושקד על תלמודו יומם ולילה, ולא פסיק פומיה מגירסא, והיה לו שיעורים בשי"ס ופוסקים ורמב"ם. רבינו קיבל עיקר כוחו ורוב תורתו מאביו בין בנגלות התורה וביחוד בסתרי התורה, וסימן הראהו לו מן השמים שראוי הוא לו ללמוד ולחדש ולהיות רב ורבם בתורת הרו', שכשהתחיל ללמוד תורת הרו' הביא לו זקן אחד במתנה את הספר הקדוש עץ-חיים ממרן האריז"ל שלמד בו זקינו רבינו הגה"ק רבי אלכסנדר סענדר מקאמרנא זי"ע, וגם אביו למד בו בשנות נעוריו, כך המית עצמו באהלו של תורה מתוך הדחק עד אשר זכה לגדול לאילנא ברבא בישראל.

נישואיו

בשנת תר"א כשהיה בן י"א שנים, היה פעם אחת עם אביו בשבת קודש בעיר טורקא, ודיברו לו נכבדות עם הרבנית הצדקנית מרת חנה שרה בתו של הגאון הצדיק רבי יוסף שעהרן זי"ע, חתנו של הרה"ק המגיד רבי מנחם מאניש מדובוביטש זי"ע, מגזע היחס נוי"ג לבעל המגלה עמוקות זי"ע. ומגדולי תלמידי החכמים אשר משבת לשבת לא דרך בביתו וביתו העיקרי היה בבית המדרש, ומידי שבת בשבתו בבוקר קודם התפילה היה מסיים מסכת שבת ועירובין.

ומעשה פלא מסופר על אודות זיווגו של מרן רבינו, שחותנו רבי יוסף שעהרן היה מחזיק בחכירות בית היין שבעיר טורקא, ובתו זיווגו של רבינו היא בלבד היתה עוסקת במסחר היין כאשר אביה לא דרך אף פעם על מפתן בית היין, ופעם אחת בימי נדודיו של הגה"ק רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב זי"ע עבר דרך בית היין הנ"ל, והיה חלוש מאוד מטורח הדרך, והנערה הרבנית מרת חנה שרה הבחינה בזאת ומיד הכינה את השלחן במיני מגדנות ומשקה להחיות את נפשו. כאשר גמר לאכול הוציאה מטבטע חשובה לתת לו, שאל אותה המהרי"א מזידיטשוב: האם מותר לך לתת צדקה בלי ידיעת אביך. ענתה לו: שאבי ציוה לי אשר כל מי שאני מוצאת לנכון לתת צדקה הרשות בידי. אמר לה: במה אברכך. ובקשה ממנו שתזכה לבעל קדוש כמוהו. והבטיח לה המהרי"א מזידיטשוב שתזכה לבעל קדוש וגם שיהיה ממשפחתו. ואכן זכתה ונשאא למרן רבינו והיתה עורתה בקודש עד לפטירתה ביום ב' שבט תר"ן.

בצל צדיקי הדור

מרן רבינו זי"ע חוץ ממה שלא מש מאהלו של אביו הסתופף עוד בצל צדיקי הדור, רבינו נסע אצל דודו הגה"ק רבי משה מסאמבור זי"ע בעל היתפלה למשה' ובנו הגה"ק רבי יהודה צבי מראזדיל זי"ע בעל הידעת קדושים'. וכן נסע אצל בן דודו הגה"ק רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב זי"ע, אשר חיבבו עד

למאוד בראותו עליו כלי מוכשר להמשיך שושלתא דדהבא לבית זידיטשוב וקאמרנא, ואף המליץ לבניו להשתעשע עם מרן רבינו, ולאחר פטירת אביהם היו מגדולי חסידיו מרן רבינו.

וכן נסע אצל מרן הגה"ק רבי חיים מצאנז זי"ע בעל הידברי חיים'. ופעם אחת כששבת רבינו בעיר צאנז וכבדו הדברי חיים עד למאוד, התפלאו תלמידיו מגודל הכיבוד שמעניק לרבינו, אמר לתלמידיו שזה שהוא מכבדו יותר מכל הרבנים שהגיעו עד עתה, הוא מפני שכאשר נתעטר בכתר הרבנות בעיר צאנז, עלה מן היס דג מיוחד במינו ומשובח ביותר הנקרא 'הכטי' ועד עתה לא עלה הדג עוד פעם, ועכשיו שהגיע מרן רבינו לשבות על שבת קודש עלה עוד הפעם הדג הזאת לכבודו של מרן רבינו, לסימן שהאורח שהגיע לשבת זו חשוב הוא בשמים ומי שהוא מכובד בשמים בודאי מחויב אני לכבדו ביותר. וכן הסתופף אצל הגה"ק רבי דוד מדינוב זי"ע בן הגה"ק הבני יששכר זי"ע, ומסופר שפעם אחת כששבת מרן רבינו על שבת בדינוב התכבד רבינו ולא גילה לאף אחד מי הוא, ובשבת קודש נתן לו רבי דוד עליה ושאל לו מה שמו אמר לו אליעזר צבי בן יצחק יהודה יחיאל בלי הוספת מורינו, אבל רבי דוד ברוח קדשו קרא לפניו מורה מורינו וכי' בן מורה מורינו וכי', ואמר לו תיידע שעוד תהיה מנהיג גדול בישראל. וכן הסתופף אצל הגה"ק רבי מאיר מפרמישלאן זי"ע, וגם כשהגיע אליו התנכר רבינו ולא גילה לאף אחד מי הוא, אמר לו רבי מאיר: יונגעראמאן איך וויס ווער ביסטו מיר וועסטו נישט נארן (אברך יודע אני מי אתה אותי לא תרמהו). וכן היה כמה פעמים אצל השר שלום מבעלזא זי"ע, ואצל הרה"ק רבי אליעזר מדזיקוב זי"ע. ומכל אלה שאב רבינו במלוא חפניו הרבה תורות והדרכות ישרות להנהיג עדת ישורון עמך בית ישראל.

כל חסידי בית אביו את מרן רבינו להמשיך ולנהל את עדת ישורון.

וסיפור נפלא סיפר כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א משם אביו רבינו הגה"ק רבי שלום מקאמרנא זי"ע, שהסבא קדישא הגה"ק רבי צבי אביגדור פיש מנאפקער זי"ע אבי שלשלת 'האדס', אחרי פטירת רבינו המהרי"א מיאן להמשיך ולהסתופף אצל בנו מרן רבינו. ופעם אחת חלם לו איך שבא לעיר קאמרנא ונכנס לבית מדרשו של רבינו המהרי"א, וראה את רבינו המהרי"א יושב על כסאו כמו בחיי חיותו, ונפלה עליו שמחה גדולה אשר מזה זמן רב לא ראה אותו, וכראות רבינו אותו הוציא מתוך השטענדער מגבת, ואמר לו: בוא ונלך, והתחילו לילך וראה ערים גדולות ובצורות עד לב השמים, עד שהגיעו לבית אחד שהיה שם מקוה טהרה וטבל רבינו המהרי"א ונסתפג, ורצה רבי צבי אביגדור הנ"ל גי"כ לטבול, מיד תפסו רבינו ואמרו לו היות שזה הוא נהר דינור ואי אפשר לאדם בחיי חיותו לטבול בו, אז הבין רבי צבי אביגדור שרבינו המהרי"א נסתלק כבר, והתחיל לבכות וביקשו שיברכהו, אמר לו רבינו המהרי"א שהוא אינו כבר בעלמא הדין מיימ השאיר אחריו את בנו מרן רבינו שכחו ככוחו ואילו תילך והוא יברכך אותך, ומיד כשהקיץ משנתו שם פעמיו אל עיר קאמרנא למרן רבינו, ומיד כשנכנס אמר לו מרן רבינו יאן אז דער טאטע טרייבט נישט קומסטו נישט' (אם אבי לא מעורר אותך אינך מגיע). מתחילה היה מרן רבינו מרוב ענותנותו משתמט מלהנהיג את עדת הקודש, אבל חסידי ותלמידי בית אביו הפצירו מאוד בעדו, וגם מן השמים הראו לו סימן כשהקוויטל הראשון היה מאחד שנקראת בשם 'רבקה בת יהודית' רי"ת 'רבי', וכן קבל עוד כמה וכמה סימנים מן השמים שמוכרח להנהיג עדה בישראל, ומאז שהתחיל להנהיג את עדתו כל דבוריו והבטחותיו של מרן רבינו נתקיימה במילואו, בהפטירו פעם אחת לאחר שהבטיח לאחד ישועה, אני אחד מהשליחים אשר הקב"ה שלח בעלמא הדין להבטיח בשם המלך, צדיק גזר והקב"ה מקיים.

אהוב למעלה ונחמד למטה

מרן רבינו בעשרים וארבע השנים שישב על כס אביו היה אהוב מאוד על חסידיו ותלמידיו, ופעם אחת אמר לאחד מגדולי תלמידיו 'מיר האבין געפינין הדרך צום כלל ישראל נאהר מיט אהבה' (אנחנו מצאנו דרך לכלל ישראל עם אהבה לחוד), ואכן כמים הפנים אל הפנים היה חסידיו נהנים לשהות בצל קורתו, וחסידות קאמרנא התפשטה בשנות חייו לאלפים ולרבבות, ובתי מדרשים שטיבלאך של חסידי קאמרנא נפתחו בזה אחר זה בכל רחבי גאליציע, ואף בעיר הקודש צפת בארץ הקודש היו לו חסידים שהיו מקושרים אליו בעבותות אהבה ופתחו שם גי"כ בית מדרש על פי נוסח ומנהגיו של רבינו זי"ע.

תפילותיו הקדושים היה במוקף שפתים ממש לשמוע אל הנהגה ואל התפילה כאשר הפריח רוח חיים בקרב החסידים בניגונים ובנוסח התפילה, וקולו היה גדול ונעים ומתוק לשומעים אשר אף אם היה עומד ומתפלל כל היום לא היה אף אחד מונע את עצמו ולומר שאין לו עת, והרהורי שרבה עלו על לב השומעים בשמנו את תפילותיו, ובפרט כאשר הגיע ימי הסליחות וימים הנוראים ובפרט

בית מדרשו של רבינו בקאמרנא

מנהיג עדת ישורון

ביום שבי"ק ח' אייר תרל"ד, שני ימים קודם פטירת אביו מרן רבינו הגה"ק איש האלוקים רבי יצחק אייזיק מקאמרנא זי"ע, קרא רבינו המהרי"א לאשתו הרבנית מרת גיטל, ואמרה לה: הנה בני רבי אליעזר צבי יישב על כסאי, והוא ראוי למלאות את מקומי בהמשכת השושלתא קדישא. והלביש לרבינו את הבגד הלבן שלו כדי שילך בו בשבי"ק, כמנהג תלמידי מרן רבינו אור שבעת הימים הבעשי"ט זי"ע. ובאור ליום השני בחצות לילה נחשכה המאורות בהסתלקותו של אביו מרן רבינו קודש הקדשים המהרי"א זי"ע, ומיד קיבלו עליהם

ימי חג הסוכות ושמות תורה לא משו החסידים מבית מדרשו של רבינו בעברו לפני התיבה שליחות שחרית ומוסף ותקיעות במתק לשונו ממש, אשרי עין ראתה.

לרבינו הסתופפו בצילו הרבה מגדולי הדור והם היו לרבינו תלמידים מובהקים ביניהם: הרה"ק רבי **יהוסף מקאסאן** זי"ע בעל הבני שלשים. הרה"ק רבי **יוסף מאיר מספינקא** זי"ע. הרה"ק רבי **צבי אביגדור פיש מנאפקער** זי"ע. הרה"ק רבי **אלימלך פייש** סג"ל לאווי **מטאהש** זי"ע. הרב הגאון החסיד רבי **יחיאל מונד** אב"ד **מאסט** גדול זי"ע. וכי"ק אחיו הרב הגאון החסיד רבי **דניאל** אב"ד **מיקאלאיוו** זי"ע. הרה"ק רבי **אהרן ישעי' פיש** זי"ע אב"ד **האדס** בארץ הגר, בעמח"ס שו"ת פרח מטה אהרן וקדושת אהרן עה"ת ועוד. הרב הגאון החסיד **יצחק הירש טרויב** ראב"ד **קאזיווע** זי"ע. הרב **גאון** רבי **משה** אב"ד **רידיק** זי"ע. הרב החסיד המקובל רבי **מנחם מענדיל מנאריסלאוו** זי"ע בעמח"ס עתרת שלום דרך חקיד ועוד. הרב החסיד מוהר"ר רבי **אשר דאס מלבו** זי"ע בעמח"ס היכל כאורה. החסיד המקובל רבי **משה אבאלי מראזלי** זי"ע. החסיד הרב הגאון רבי **שמואל עהרנפרייז מלבו** זי"ע. ובנו הרב הצדיק רבי **מאיר מנדברנא** זי"ע. הרה"ק רבי **שלמה יעקב** והרה"ק רבי **מנחם מנדל יצחק** בני הרה"ק מהרי"א מזידטשוב זי"ע. הרה"ק רבי **אהרן אריה מראזלא** זי"ע. וגם הרה"ק **החקל יצחק מספינקא** זי"ע הניח לו רבינו התפילין ביום הבר מצוה שלו כשהגיע ביחד עם אביו האמרי יוסף זי"ע. ועוד גדולים.

כמו"כ היה רבינו מתכתב הרבה עם גדולי ישראל, ובמיוחד עם תלמידיו הרה"ק רבי אלימלך פייש מטשה זי"ע והרה"ק ר' אהרן ישעי' מהאדס זי"ע, על דברים עמוקים בתורת הרוז כשכל איגרת ממש הוא תורה שלימה כמפורסם.

חיבוריו הקדושים

שר בית הזהר כפשוטו וכמשמעו זהו התואר התואם ביותר על רבינו בהוציאו לאור עולם את ספריו הקדושים המאירים לכל אלו ההולכים בנתיבות הזהר וכתבי מרן האר"י ז"ל על דרך מרן אור שבעת הימים הבעש"ט זיע"א.

ראשונה הוציא לאור עולם את ספרו:

אור עינים - על ערכי הקבלה על פי א-ב, ב' חלקים, אשר מאיר העינים לכל הצועדים בדרך הנסתר והוא מפתח לעניינים ומספרים וגימטריאות על פי חכמת הנסתר, וכלשון קדשו בהקדמתו אשר בספר הזה יוכל בנקל בעל נפש ללמוד סתרי תורה וימצא המעין מבוקשו שיכול להלך בכל ספרי הקבלה של מרן האר"י ז"ל וכי, יום ו' עש"פ תולדות ג' לחדש כסליו התרמ"ב פה קאמרנא. רבינו רצה לכתוב ז' חלקים, ובעצם כתב רק ד' חלקים, חלק ג' שרד ונשרף, ונשאר רק כמה עלים ונדפס במדורותינו החדשה, חלק ד' לא שרד ונאבד. הספר נתקבל בחיבה גדולה ומשלחנם של גדולי האדמו"רים לא מש.

דמשק אליעזר - פירוש על הזהר הקדוש, מפרש כל מילה ומילה ממש מהזהר הקדוש, והוא כעין רש"י על הזהר שיוכל כל אחד ואחד בישראל ללמוד ולהבין דברי התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי בלשון קלה צחה וברורה, נדפס אחר הסתלקותו ע"י בנו המהרי"ם מקאמרנא זי"ע. ועתה נדפס מחדש ע"י המכון להוצאת ספרי רבותינו הקדושים בעריכה חדשה ומפוארת ונדפס ביחד עם הזהר הקדוש בפנים כרצון קדשו של מרן רבינו המחבר, נדפס עד עתה על סדר בראשית ועל האדרא זוטא, ועוד היד נטויה להוציא על כל הזהר הקדוש כרצון קדשו של מרן רבינו ולהגדיל תורה ולהאדירה.

בן ביתי - על התורה, ב' חלקים, ובו אמרות טהורות ופנינים יקרות עפ"י רזי מרן האר"י ז"ל ועפ"י דרושי איש אלוקים רבינו ר' ישראל בעל שם טוב ותלמידיו הקדושים ע"פ דרכי העבודה בדברים גחלי אש בווערים להלהיב לבות בני ישראל לתורה ועבודה לתשובה וליראה. נדפס בראשונה ע"י בנו מהרמ"ם מפלאשטין זי"ע בשנת צדיק כתמר יפ"ח.

בן ביתי - על תהילים, עם הרבה דברי תורה ששמע מאביו. נדפס ע"י נכדו מרן רבינו הגה"ק רבי חיים יעקב מקאמרנא זי"ע

זקן ביתו - על מסכת אבות ב' חלקים, על פרק ראשון ושני, והוא מלא וגדוש בתורה ומוסר ודרך ארץ, רבינו כתב גם על שאר הפרקים וחבל על דאבדון, ונשאר רק כמה עלים לפליטה.

אור עינים - על זמר ממרן האר"י ז"ל לשבת קודש, נדפס מכת"ק ע"י מוסדותינו.

מגילת סתרים - חזיונות ממרן רבינו זי"ע, ועתה יצא לאור ע"י מוסדותינו.

עוד השאיר הרבה ספרים בכת"י שלא שרדו, והיה:

אבי עזרי - פירוש קטן על הזוה"ק, (ואפשר שהוא הפירוש המילות, וכבר רבינו שילבו בתוך ספרו הגדול ידמשק אליעזר).

ראש ביתו - פירוש על התיקוני זהר, עד תיקון ט"ו.

בן ביתי - על אמרי רז"ל, (ונדפס רק כמה עלים בריש זוהר חי ח"ג).

זקן ביתו - על סיום השי"ס.

תפלה לעני - כוונת התפלה מכל השנה עפ"י סוד.

רב חסד - כוונת התפלה מכל השנה עפ"י פשט.

דמשק אליעזר - מפתחות של תנ"ך ושי"ס בכלי וירושלמי וכל המדרשים וכל הזוהר וכל כתבי האר"י ז"ל ושאר ספרים הנבנים עפ"י סוד.

אור עינים - הגהות על כל כתבי האר"י ז"ל

מצבת קדשו של רבינו בקאמרנא

הסתלקותו

בל"ג בעומר שנת תרנ"ה פרצה השריפה הגדולה בקאמרנא, ועבר אז רבינו לשכון בעיר טשעריץ הסמוכה, ומאז התחיל להתכונן לקראת הסתלקותו וסידר שם את צואתו הקדושה. בראש השנה שנת תרנ"ח כשיצא מבית המדרש העיף הרוח את השטרימל מעל ראשו, וראה בזה סימן לא טוב ואמר כבר נגזרה הגזירה. לאחר חג הפסח נחלש ואמר לבניו אם יעבור ספירת יסודי בטוב אדע כי אחזור לאיתני, וידוע שאמר רבינו שאביו

המהרי"א הוא בבחינת נצח' (ואכן רבינו המהרי"א נסתלק בספירת נצח שבנצח), והוא בספירת יסוד' ואכן נפטר בספירת נצח שבנצח, שילוב של כוח האב והבן. ביום כ"ג אייר יום פטירת רבינו נחלש עד למאוד וציוה להכריז בעיר שיאמרו תהילים בעבורו, ואמר בזה הלשון: אפשר וועט מעהן מיך אויס בעטן, איך בין ג' געטרייער בעטער פאהר יודען, איך האב נישט איבעלזוט ארגע אין טאג פון יודישע תפילות, אזי רבי ווי איך אזוי ליעב יודען איז שוין לאנג וואס יודען האבין גיהאט, השי"ת זאל העלפן זיי זאל נאך האבין, (אולי יפעלו בעבורי הנני מתפלל נאמן עבור בני ישראל לא הנחתי רגע ביום מלהתפלל רבי שאוהב יהודים כמוני לא היה להם כבר הרבה זמן יעזור השי"ת שיהיה להם עוד). כל בניו ונכדיו עמדו סמוך למיתתו ואמרו פסוקי שלום, ובחצות ליל כ"ד אייר בשעה שתיים עשרה כשאמר ה' יברך את עמו בשלום החזיר את נשמתו הטהורה בשלימות לבוראה, ומיד הכריזו עליו פמליא של מעלה בא בשלום.

מיד הכינו ע"פ צוואתו את ארונו מהשלחן שבו למד וקיבל קהל הקודש, ואלפים ורבבות באו מכל הגלילות להלוויה הגדולה, ונאמרו עליו דברי הספד ע"י בניו ממשיכי דרכו, ונטמן על יד אביו באוהל אחד לקול בוכים כשברקע שומעים קולות החסידים שצועקים היליגער רבי על מי נטשתנו.

בצוואתו ציוה שלא יכתבו עליו שום תוארים על מצבתו, ואלו הדברים שנחרטו על מצבתו הקדושה: **כתר תורה ביום שני ארבעה ועשרים יום לחדש אייר בשנת תרנ"ה, פה נטמן איש יהודי אליעזר צבי בעל המחבר ספר דמשק אליעזר על הזהר הקדוש, ספר ראש ביתו פירוש על התיקוני זהר, ספר בן ביתי על התורה וחמש מגילות, ספר בן ביתי על תהילים, ספר זקן ביתו על פרקי אבות, ספר אור עינים ארבעה חלקים, ספר זקן ביתו על סיום השי"ס, בן רבנו יצחק יהודה יחיאל הרב דפה זצלה"ה. ת.נ.צ.ב.ה.** נוסח זה כפי הצוואה.

ל' ימושו מפיך ומופי דרעך

השאיר אחריו בניו ממשיכי דרכו:

בנו הראשון כ"ק אדמו"ר הגה"ק רבי **מנחם מאניש מפלאשטין** זי"ע.

בנו השני כ"ק אדמו"ר הגה"ק רבי **אברהם מרדכי מקאמרנא** זי"ע, אשר המשיך להנהיג את קהל עדת קאמרנא, וממנו נמשכה שלשלת הקודש עד עתה, כאשר בנו רבינו הגה"ק רבי **חיים יעקב מקאמרנא** זי"ע ניצול מהמלחמה ויסד והמשיך את שולשלת הקודש בעיר הקודש והמקדש, ולאחר הסתלקותו המשיך בנו הגדול רבינו הגה"ק רבי **שלום מקאמרנא** זי"ע, ולאחר הסתלקותו נמשכת שושלת הקודש בגאון ובעוז לתפארת בית רבוה"ק ע"י בנו הגדול **כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א** עד ביאת ינון.

בנו השלישי כ"ק אדמו"ר הגה"ק רבי **יעקב משה מקאמרנא** זי"ע.

בנו הרביעי כ"ק אדמו"ר הגה"ק רבי **פנחס נתן מרודיק** זי"ע.

בתו הראשונה הרבנית ציפא הינדא ע"ה נישאה להרה"ק רבי **יהודה צבי טובי מראזלא** זי"ע, אביהם של שלשלת קדישא לבית ראזלא וקאליב

בתו השניה הרבנית מרת פרימיט ע"ה נישאה להרה"ק ר' **משה משאץ** זי"ע, נפטרה בליל הסדר תרל"ח בעת הלידה, ומרן רבינו ערך ליל הסדר בשמחה ובהתלהבות כרגיל, וכשחזר מהלוויה אמר לא הניח עוד פעם שאסון כזה יקרה בחיי, ומאז ועד יום פטירתו לא נפטרה שום אשה בעת לידתה בעיר קאמרנא.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

הקדמה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א על פירוש 'דמשק אליעזר' על הזוה"ק מרבנו בעל ההילולא קדישא

שייצא לאור ע"י מכון 'דמשק אליעזר' שע"י מוסדותינו

ועיין עוד שם (שער ג ריש פרק ב) וזה"ק: וזה ענין חכמת הציון כ"ב אותיות א"ב, א"ל"ף עם כולם, וכולם עם א"ל"ף, וכיצא בשאר האותיות, וכמבואר בספר יצירה (פ"ב מ"ה), והם הם גורמים השינוי, שאין לך יום שדומה לחבירו, ואין צדק דומה לחבירו, ואין בריה דומה לחבירתה, וכל הנבראים כולם, לצורך גבוה, כי אין יניקת כולם שווה וכו' ע"ש.

והנה עיקר כוונתו והשגתו של רבינו הקדוש המחבר תלה בזכות אבותיו ורבנותיו ומשפחתו, כמ"ש רבינו הקדוש המחבר בספרו **בן ביתי** על תהלים (פרק טז פסוק ה) ע"פ הד' מנת הלקי וכוסי וגו', וזה"ק: פסוק זה נשאלתי ביום הילולא של רבינו הדי איש אלקים קדוש יאמר לו, רבינו **צבי מזודיטשוב** וזה"ה, ופרשתי פסוק זה לכבודו של רבינו הדי וזה"ה, וידוע שכל כחו של רבינו הדי א"א וזה"ה, היה ברוי תורה, והוא היה ראש וראשון שלמד לתלמידיו שכל ימיהם יעסקו ברוי התורה, כמו שכתב הוא בעצמו בספרו **[סור מרע] ועשה טוב** ע"ש, ואחריו היה מתנהג רבינו הדי ר' **משה מסמבור** גם כן ברוי תורה, ואחריו בנו הרב הקדוש איש אלקים חכם הרזים ר' **יהודה צבי** וזה"ה **מראזלי** וכו', ואחריהם היו בני תרי קדושי עליונים היינו האחד **אמור"ר** איש אלקים מו"ה **יצחק אייזיק יהודה יחיאל** וזה"ה **מקאמרנא**, והשני מו"ר הרדה"ק ר' **יצחק אייזיק מזודיטשוב** וזה"ה, שכל ימיהם היתה כל עבודתם כעבודת הבורא ב"ה, ביהודים ושמות הקדושים ובחידושי רוי תורה, ועשו ספרים קדושים על דרך נסתר וכו', ואחריהם אתפלל ואבקש ואתנהג לפני השי"ת, שלא אבוש מאבותי הקדושים, שירדך אותי ג"כ כל ימי ברוי התורה, כי היא כל חייתי, כדור הגלות המר כנודע למשכיל בקדושה, לזה פרשתי פסוק זה לשבח לאדמו"ר וזה"ה **מזודיטשוב**, שבוכותו ג"כ זכינו למעט מועיר לדברי סתרי תורה, וכמו שכתבו על רבינו אלקי רבי **חיים וויטאל** וזה"ה, שרבינו אלקי **האר"י** וזה"ה לא בא לעולם הזה, אלא לגלות רוי וסתרי תורה לר' חיים וויטאל וזה"ה, כן אנהנו רשאים לומר, שרבינו **מזודיטשוב** לא בא לעולם אלא להרים כח התורה לכל דורינו ומשפחתנו וכו', לולי תורתך תורת אמת רוי התורה, שעשועי או אבדתי ח"ו בעניי וכו', לזה משבחה אני את רבינו הקדוש **מזודיטשוב** שזכינו מכהו למקצת רוי תורה וכו', שנתת נשמתו במשפחה זו שהם רשאים לגלות מצפוני רוי התורה הקדושה וכו' ע"ש. ובפרט שהוסמך ע"י אביו הקדוש וכמוכא בסוף ספר 'זהר' חי, ובדמשק אליעזר ח"ו דף לה מו"ג (על ח"ג דף רנז ע"ב) ע"ש.

ומלבד זאת ידוע ומפורסם לכל בואי ספרי אבותינו רבותינו הקדושים, שכל ימיהם היה להם גילוי נשמות הצדיקים ע"י יהודיהם הקדושים, ובפרט כשבאו לפרש דברי הוזה"ק, האב ובנו שראו את החידוש, התקשרו להתנא על המאמר ההוא ונתגלה להם, וכיאר להם עומק פירושי דבריו, כמבואר בהקדמתו הנפלאה של רבינו הקדוש המחבר 'דרך הקדוש' את ע"א, שגילה טפה וכיסה אלפי טפחים, כמעשה נורא בגילוי נשמות בעת חיבורם הפירושים על הוזה"ק, והיינו של רבינו הקדוש **א"י מהר"א מקאמרנא** בחיבורו על הוזה"ק בספרו הקדוש זהר חי, ובנו רבינו הקדוש המחבר וזה"ה בספרו הקדוש **דמשק אליעזר**, וכמבואר ג"כ בספר הקדוש **בן ביתי** לרבינו הקדוש המחבר על תהלים (פרק ק"ט פסוק ק"ג), כח היהודים של אביו הקדוש וצלה"ה, ואין כאן מקום להאריך בזה ולמכסה עתיק, והבינהו אחי סמכות החידושים וכיארם כיתד שלא תימוט ודי למבין וזכה להאמת.

שהיה על פי פשוט פשט, לזה בכה אלו צדיקים הקדושים כאלו עור לי ב"ה וב"ש, קבלתי עלי כלי נדר לילך בדרך זה לפרש על פי פשוט בכל מקום שיוכל לסבול פשוט פשט, והוא כדי שיוכל לדבק כל אחד מבני ישראל הקדושים בדברי הוזהר הקדוש הזה, כי ידוע הוא שעיקר קניות דבקות הבורא ב"ה באין ממש ובשמה הוא בא מלימוד דברי הוזהר וכו' ע"ש. וכתב עוד שם (סוף אות סה), ולא היה כוונתי **[בפירושי]** לפלפל עם כל המפרשים וכו' ע"ש.

וכתב עוד שם (אות ה) וזה"ק: שמעתי **מאמור"ר [מהר"א מקאמרנא]** ח"מ וזה"ה, שבגן עדן לומדים שם זהר הקדוש, ובכל יום יום מחדשים הדושים שונים, ואין דומה הדושים של יום זה להדושים של יום השני, וזאת הוא מעת שיצא הוזהר הקדוש לאור עולם, ושמעתי מפיו הקדוש שאמר אפשר יעזור לי השי"ת, לפרש דברי הוזהר בפירוש אמיתי, עכ"פ מיום אחד ממה שלומדים בגן עדן, וכל ההדושים הם כולם דברי אלקים חיים, מזה תבין איך נשתנה מעמד ומצב העולמות, שהם משתנים בכל עת ורגע כפי השנויים ההם כן נשתנו מאמרי הוזהר הקדוש עכ"ל. וכ"כ אביו **א"י רבינו הקדוש מהר"א מקאמרנא** בפירוש זהר חי על הוזה"ק (ח"א ג, ב) וזה"ק: כי מרן אלקי **הריב"ש טוב** אמר, למעלה במתיבתא דקב"ה בכל יום לומדים הוזהר שם בפירוש חדש מיום אתמול, ובכל יום ויום יש פירוש אחר בוזהר לפי מעמד ומצב העולמות, עכ"ל ע"ש. וכ"כ רבינו הקדוש המחבר בהקדמתו לספר זהר חי לאביו **א"י** הקדוש וצלה"ה ע"ש.

ומקור דבריהם הוא דברי **האר"י** הקדוש וצלה"ה בע"ה (שער א ענף ה) וזה"ק: והנה אחר שהקדמנו לך כל ההקדמות האלו, צריכים אנו לעורר אל המעיין הבא לעיין בספר הזה, שימצא מאמרים רבים שונים ורתוקים זה מזה בתכלית הרתוק, ואם לא יהיה לו הקדמות האלה, יסתר מעיניו, כי לא ידע להבחין באיזה מציאות הוא מדבר המאמר אשר הוא בו וכו', ולא עוד, אלא שבכל שעה ושעה משתנים העולמות, ואין שעה זו דומה לשעה זו, ומי שמסתכל בענין הילוך המולות וכוכבים, ושינוי מצבן ומעמדם, ואיך ברגע אחד הם באופן אחר, והנולד בו יקרה לו מאורעות שונות, מהנולד ברגע שקדם לזה וכו', ובה תבין, איך משתנה מעמד ומצב העולמות, שהם הלבושים של א"ם, לכמה שינויו, בכל עת ורגע, וכפי השינויון ההם, כך נשתנו כחי המאמרים של ספר הזהר, וכולם דברי אלקים חיים ע"ש.

הנה ידוע ומפורסם לכל שהוזה"ק הוא אחד מהלקי התורה הקדושה והוא תורת הנסתר שנמסר לנו ע"י משה רבינו ע"ה בעת קבלת התורה מסיני, וזה מה שתיקנו הו"ל במגילה (לא, א) לקריאת התורה בשבועות יום קבלת התורה פרשת בחדש השלישי, שהוא קבלת התורה, ולהפטיר במרכבה דיהוקאל, להראות שגם מרכבת יהוקאל שהוא יסוד תורת הנסתר קבלנו מסיני. ולא עוד שכל תורת הנגלה מבוסס על שורשה שבתורת הנסתר כמ"ש בוזה"ק פרשת פנחס (רמז, ב) וז"ל: ורבנן דמתניתין ואמוראין כל תלמודא דלהון על ריון דאורייתא סדרו ע"ש, וכידוע ומפורסם כל זה.

הנה שורש השרשים של תורת הנסתר הוא ספר הקדמון **ספרא דצניעותא** בחמשה פרקי הנדפס בוזה"ק בסוף פרשת תרומה (קטו, ב - קטז, א), וכמבואר שם (קטו, א) ששאלו מאן צניעותא דספרא, אמר רבי שמעון חמשה פרקי אינון הכלילן בהיכל רב ומליון כל ארעא, אמר רבי יהודה אי כלילן הני מכלהו עדיפי, אמר רבי שמעון, הכי הוא למאן דעאל ונפק, ולמאן דלא עאל ונפק לאו הכי. וע"ש עוד מ"ש רשב"י ע"ה בזה, ומה שכתב בזה **א"י א"ק מהר"א זע"א** אבי המחבר בפירוש זהר חי על הוזה"ק בהקדמתו הקטנה לפירוש ספרא דצניעותא (ח"ד צג, ב) וזה"ק בא"ד: בחמשה פרקים כלולים כל התורה וכל המציאות, ע"ש.

ועל דברי ספר הקדוש והנורא ספרא דצניעותא ביסס וכיאר והרחיב דבריו התנא אלקי הרשב"י זע"א את תורת הקבלה בספריו, והוא האדרא דמשכנא, ואה"כ האדרא רבה והאדרא זוטא, שהמה יסוד תורת הנסתר, ותלמידיו התנאים הקדושים ביהד עם רבם הרשב"י זע"א פירשו עפ"י הדרך הסוד פסקי התורה, והוא ספר הוזהר הקדוש הנקרא מפי הראשונים מדרש 'יהי אור' כמבואר ביוחסין, וכן 'מדרשו של רשב"י', כמובא ברבינו בחיי (בראשית א, כא, משפטים כא, כג). ואחריו ספר הקדוש הרע"מ ביאור התר"ג מצות ע"ד הסוד והוא הנקרא ספר הזהר כמבואר ברע"מ פרשת נשא (קכד, ב) ובפרשת כהעלותך (קנג, ב), ותיקוני זהר הקדוש על שבעים צירופי תיבת בראשית. והמה יסוד תורת הנסתר, הגם שישנם עוד ספרים המיוחסים מתנאים הקדושים המה נכתבו בהסתרה גדולה, כידוע.

והנה עד שבא עיר וקדיש מן שמיא נחית הוא מרן **האר"י ז"ל** היה ספר הזהר כמעט כספר התום, והוא אשר גילה דבריו לעומקה ולרחבה, אחרי עמל ויגיעה וגילוי אליהו ז"ל ונשמות הצדיקים וגודל נשמתו הקדושה, ובה למה שזכה להשגות גדולות לאין שיעור ותכלית כמבואר כל זה.

ועפ"י דבריו וגילוי פירושו כמה מפרשים פירושים על הוזה"ק, ואחד המיוחד שמהם הוא הפירוש **דמשק אליעזר** שפירש דברי הוזה"ק כל מילה ומילה מהוזה"ק, עפ"י דברי מרן האר"י ז"ל, ועל פי דרך יסודי תורת הבעש"ט זע"א.

והנה עיקר מונח פירושו הוא לפרש את דברי הוזה"ק ע"י תכלית הפשט, וכמ"ש בעצמו בהקדמתו הנ"ל (אות יא) וזה"ק: שמעתי **מאמור"ר [מהר"א מקאמרנא]** וזה"ה, ששמע מפה קדוש רבינו **יעקב יצחק בן מאטיל מזובלין** [וזה"ה], שרצונו הטוב היה, שיהיה איש אחד בעולם שיפרש דברי הוזהר הקדוש על פי פשוט פשט, בכל מקום שיוכל לפרש על פי פשט, וכן אני בעצמי שמעתי גם כן מהרב הצדיק הגאון מו"ה **צ"ל מליסקא** מארץ הגר, שהשקה נפשו לראות בעיניו איזה פירוש על הוזהר הקדוש

שולחן הטהור

לקט הלכות מספר 'שולחן הטהור' ו'זר זהב'
לרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא זי"ע

בענין ספק ברכות להקל

גליון י"א הבאנו באריכות מה שפסק רבינו בענין ספק ברכות להקל, שפירושו שהרשות בידו לברך. ולהיות שמצאנו סמוכין לפסק רבינו, בשו"ת 'עני בן פחמא' (א"ח סימן י"א) להגה"צ ר' ישראל ניסן קופרשטוק רב ואב"ד בכמה קהילות בפולין, שהביא שכן פסק הרה"ק הרבי מלובלין זי"ע והרה"ק הזקן מאלכסנדר זי"ע והרה"ק מביאלע זי"ע, הבאנו בקיצור דברי רבינו ולשון הספר הנ"ל.

זה לשון רבינו בשוה"ט סימן ו' סק"ד:

ועוד אחת אדברה בענין ספק ברכות להקל, שפירושו שהרשות בידו לברך. אם הוא מסופק אם בירך על פרי זה, או לאחריו, או אם הוא מסופק בין הדיעות להכריע הלכה מברך כרצונו, אבל אם טורח לו לברך עוד הפעם כגון שהוא מסופק אם התפלל והוא מוטריד, או כבר שוכב במטתו וטריחא ליה אז יהיה להקל שאין צריך לברך, כי באיזה דבר שהוא קל עליו יעשה, כי אסור ליהנות מעוה"ז הוא מדרבנן, ומאה ברכות הוא דרבנן. וגם חיוב הברכות הוא דרבנן ובאיזה ענין שהוא קל עליו כך יעשה.

וזה לשון הספר 'עני בן פחמא':

ולא אמנע מלהעלות על הכתב את אשר שמעתי מפכ"ק אדמו"ר זצ"ה זי"ע הזקן מאלכסנדר בענין ספק ברכות להקל, אשר דרכו בקודש היה להיות נזהר בליל פסח לענין אכילת מצה קודם חצות, ופעם אחת נתאחר בליל שני באכילת מצה עד אחר חצות, ובבקר בסעודת יו"ט על השלחן דיבר מזה לאשר כי הגאון בעל נר"ב ז"ל פוסק שאין לברך עליה אחר חצות מטעם ספק ברכות להקל, כן פסק בדגול מרבבה בסימן תע"ז, וכן פסק בסידור דרך חיים מהגאון מליסא זצ"ה, ואמר הוא ז"ל כי באמת מענין ספק ברכות להקל צריכין להבין מה זאת מה שאמרו חז"ל ספק ברכות להקל הרי קיי"ל בספק אם ברך בהמ"ז חייב לברך מפני שהוא מן התורה ורק בשאר ברכות משום שהם מדרבנן וספיקא דרבנן לקולא אם כן אין הקולא מחמת שהוא ספק ברכות רק מחמת שהוא ספיקא דרבנן והיו צריכין למימר ספיקא דרבנן לקולא כמו בכל הש"ס ומה זאת שהוציאו בלשונם מן הכלל רק בפרט ספק ברכות להקל.

ואמר בשם הרה"ק הרבי מלובלין זצ"ה זי"ע אשר הקשה מה זאת שאמרו חז"ל ספק ברכות להקל ואין צריך לברך הכי זאת קולא הוא במה שפוטרים איש ישראל מלברך להקב"ה אדרבה חומרא הוא במה שאינם נותנים לו רשות לברך, ואמר אדרבא כי לפי דעתו ספק ברכות להקל ומותר לו לברך ואין לחוש לחשש לא תשא באם שהוא מברך מספק.

ואמר אדמו"ר זצ"ה הנ"ל כי אולי זה פירוש ספק ברכות להקל, כי הכל לפי מה שהוא אדם אם אצל אחד הוא קולא שלא לברך לא יברך, אבל מי שלבו בוער ומצטער אם לא יברך וברך בודאי שאין זאת ברכה לבטלה ומקילין עליו.

ופעם אחת אמר על הרה"ק אדמו"ר זצ"ה מביאלע זי"ע שהיה מקיל מאוד בברכות והיה פוסק לברך בדברים שונים אשר אין דרך העולם בזה, ואמר שממנו לא יכולים ללמוד בזה כי הוא היה ברכה'דיק ער האט גיהאלטין ביי לבי ובשרי ירננו וגו', עכ"ל.

מעשה אבות

מעשה נורא מגילוי נשמת התנא רבי ייבא סבא

רבינו מהרא"צ מקאמרנא זי"ע כתב בהקדמתו לספה"ק 'דמשק אליעזר' הנקרא 'דרך הקודש' (אות ע"א), וז"ל: כשהייתי ברוב שנותי, פעם אחת קמתי בלילה, ובכיתי מאוד בלב נשבר ונדכה לפני השי"ת על גלות השכינה וכנסת ישראל הקדושים, שהם דחופים ביסורים ודחוקת גדול של פרנסת אנשי ביתם ושאר עניני עול גלות והתגברות הרע, והרשעים וההיצונים דוחקים לישראל עד מאוד. ובוים השני קמתי גם כן אחר חצות לילה, ובכיתי עוד יותר מאתמול על הדברים הנ"ל. ומקורם שעלה השחר כמו חצי שעה הנחתי לישן מעט, כדי שיהיה לי דעת מיושבת ומנוחה לצורך התפלה.

ובעת השינה זו ראיתי בחלום שאני עומד בארץ ישראל, ושמעתי שבני ישראל הקדושים מתפללים תפלת שחרית, ואמרו פסוקי דומרה, ועמדתי שם לשמוע קול נעים שלהם, ובתוך כך נשאתי עיני וראיתי בית גדול מפואר, ויש לבית הזה פתח גדול, וחשבתי שכית הזה בודאי הוא עוד מדורות ראשונים וקדמונים, כי גדול פתח זה היה נראה גבוהה ורחבה הרבה מאוד, וכשראיתי זאת מרחוק, הלכתי שם לראות היטב ענין חידוש הזה, וכשמעתי בשם לראות, בתוך כך יצא מהבית הזה איש זקן מאוד, וגבהו היה גם כן כמו בדורות הקדמונים, כפי פתח של הבית, וכשראיתי אותו, חשבתי שבודאי זקן גדול הזה הוא אחד מאבות, או מהתנאים, ותיכף ומיד רצתי אחריו, וקראתי אותו רבי רבי, ולא השגיח עלי כלל, וכשראיתי שאינו שומע לי, אז הלכתי עוד יותר במרוצה, ואחותיו בכנף בגדו הלכין של משי, וכן היה הגור בחגורה לבנה של משי יפה עד מאוד, שלא ראיתי בכנף בחגורה כזה מעולם, וכן הלך בכובע נאה עד מאוד, ואחז בידו תחת כתפו ספר אחד, והיה הולך, ואני אחזתי בכנפי, ולא עזבתי אותו עד למרחוק, ובתוך כך הלך סבא קדישא הזה למערה אחת, בלי שום נר דולק, ונפל עלי פחד גדול, ובתוך כך עלה על מחשבתי כשאני הולך עם הסבא קדישא הזה, ואני אחז בכנף בגדו, למה לי לפחד כלל, וכך הלכתי עמו לערך תחום שבת, וכנף בגדו היה בידי, בתוך כך חזר אצלי כפנים מאירין, וראיתי פניו, ומעולם לא ראיתי פנים של אדם שיהיה מאיר כל כך עד מאוד, וכשהחזיר את פניו אצלי, שאל אותי בני מה אתה רוצה, ומה שאלתך ובקשתך, והשבתי לו רצוני הוא לעבוד את הבורא ב"ה באמת לבבי, ועובר עלי כמה מניעות ונסיונות, ומתיירא אני שמה לא יהיה בי כל כך כח לסבול ולהתגבר כנגדם, ובוה הלשון אמרתי לו: רבי מיר קימט אן דאם יודישקייט זייער שווער. וכשמע סבא קדישא זאת מומני, השיב לי: בני אל תפחד כלל. והגביה שתי ידיו הקדושים, וברך אותי על ראשי בהרבה פסוקים של ברכות המובאים בתורה הקדושה, והיה מאריך לערך רבע שעה, וכשבירך אותי בסוף כל הברכות היה מסיים ואמר לי: בני ממך אשר בידך אל תעזוב אותו בעד כל חללי דעלמא. ואחר זה הקצתי משנתי, ונבהלתי על מראה זו הקדושה, והלכתי להתפלל תפלת שחרית.

ואחר התפלה הלכתי לבית אאמו"ר זלה"ה, וספרתי לו החלום הנורא הזה, והשיב לי: בני זה הסבא קדישא הוא רבי ייבא סבא שבוהר הקדוש פרשת משפטים, ואני כוונתי בכמה כוונות וכמה שמות בימים האלה, כדי שאוכה לראותו, כי עתה אני מפרש דבריו הקדושים בסוף פרשת משפטים, ואני לא זכיתי למראה הגדול הזה, רק אתה. וכמעט כמו חצי שעה היה לאאמו"ר זלה"ה חלישות דעת, ותיכף ומיד השיב לי, שמחתי במה שאתה זכית למראה זה. ואפשר יכול להיות שבכות החלום הזה שזכיתי לראות, נתן לי סבא קדישא הנ"ל כח זה, שאוכל לפרש פירוש זה על הזהר הקדוש.

בית המדרש החסידי קאמרנא עטרת שלום

ע"ש כ"ק אדמו"ר הרה"ק רבי שלום זצוק"ל
בנשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א
ארזי הבירה 48 ירושלים

בס"ד

הגנו מתכבדים להזמין את כל קהל הקודש, מתפללי ולומדי בית מדרשינו, לרגל יומא ההילולא
דרבינו הגאון הקדוש המקובל האלוקי שר התורה והזוהר רשכבה"ג

מרן רבינו **אליעזר צבי מקאמרנא** זצוק"ל

בעל ה'דמשק אליעזר'

בן ביתי, זקן ביתו, אור עינים,

זכותו יגן עלינו אמן.

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

יערוך את שולחנו הטהור

בליל שבת קודש פרשת בהר בחוקתי

כ"ד אייר – נצח שביסוד

בהיכל בית מדרשינו

בשילוב שמחת ה'שלום זכר' לנכד כ"ק אדמו"ר שליט"א

זכות רבינו הקדוש ימליץ טוב בעדינו אכ"ר

הגבאים

בעזה"ת

מתוך שיר ושבח והודאה להשי"ת על כל רחמי וחסדיו אשר
גמלנו ובפרט בעת לידת בני שיחי למזל"ט
הנני מתכבד להזמין את כל ידידי ומכירי ואנשי לשמחת

השלום זכר

שתקיים בליל שביק פרשת בה"ב

בעת שולח"ט של מ"ח כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

בגיהמ"ד החסידי קאמרנא רח' ארזי הבירה 48 י-ם.

ובעזה"ת אנניסו **גבריתו של אאע"ה** ביום א' פרשת ויקרא

באלמי י"טג לב' סאטמאר רח' עזרת תורה בשעה 10:30

ואנ"ה בשמחתכם ישמה ליבי גם אננו

שלום געשטטנער

גהרה"ג מוהרע"י שליט"א

חתן כ"ק אדמו"ר שליט"א מקאמרנא

קול רנה וישועה באהלו צדיקים

ברגשי גיל וחדוה נשגד קדם מעלת

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ברכת מזל טוב

לרגל הולדת נכדו בן לחדב"ג

הרה"ג ר' שלום געשטטנער שליט"א

זוכה מו"ר לרוות ממנו נחת דקדושה

ויגדל בדרך רבותינו הקדושים ויש"ס

בברכה

מתפללי ביהמ"ד אברכי הכולל

שובע שמחות

ברכת מזל טוב לרגל שמחת החלאקה לבניהם ני"ו

הר"ר יואל סעמיועלס שליט"א.

הר"ר אברהם גנזל שליט"א

הרה"ג רי חיים יעקב פרנקל שליט"א.

הרה"ג רי אברהם מרדכי סאפרין שליט"א.